

Mexiko 2008

Je polovina ledna, opouštím běžeckou stopu a přes Madrid letím do Mexica City, Posouvám hodinky o 6 hodin a prožívám klimatický šok. Jsme tu s CK Kudrna a je nás 15. Ubytujeme se v hotelu Buenos Aires, kousek od centra. Hned jdeme na prohlídku 30milionového města. Náměstí Zocalo, prezidentský palác, nádherné murální malby od Diega Rivery. Jsou to barevné výjevy z historie a také oslava kukuřice. Metropolitní katedrála, největší v Americe, právě zde probíhá křest dětí. Navštívíme muzeum Tenochtitlán templo major. Sedmistupňová pyramida, původní artefakty, obsidián. Večeříme v hospodě, placky s třemi druhy masa a pivo s lunetkou a solí. Indiáni v krojích prodávají suvenýry ve stáncích, předvádí tanec. Ráno vyrážíme pěšky do moderní čtvrti. Banky, obchody, pomníky, mrakodrapy, dům belas arte, lavecčky ze všeho možného. Cílem je antropologické muzeum. Před ním indiáni tančí při bubnech, pomocí kouře očišťují zájemce. Opodál jsou létající muži, kteří se z výšky 12 m spouští na laněch a přitom se kolovadla točí, velmi působivé. Blízko je botanická zahrada plná kaktusů a sukulentů. Na plotě fotogalerie, malíř na ulici kreslí olejem miniatury. Kupuji jich šest za 100 peso. Zpět jdeme přes zónu rosu, růžovou čtvrt. Večer kousek od hotelu hrají skupiny muzikantů na trumpety a kytary. Každá hraje něco jiného a navzájem se to bije, dokonalá kakofonie. Mezitím se motají prodejci a nabízejí ponča. Ráno jdeme do pekárny, ale slané pečivo hledáme marně. Všechno sladké a těch zákusků a dortů. Malé, velké, obří, sedmipatrové. Podle toho taky Mexičané vypadají, už i malí jsou pěkně obézní. A když potkáte Mexičanku na chodníku, musíte seskočit, jinak se nevyhnete. Ženská musí mít zadek jak štyrský valach, jinak se nevdá. Hubená je podezřelá, že se neumí o sebe postarat a že by nenakrmila ani manžela a děti. Holky, co máte problém a nadváhou a diety nezabírají, jeďte do Mexika, zbavíte se komplexů a ještě se za vámi budou chlapi otáčet. Metrem a busem jedeme na výlet do Teotihuacánu, kde jsou ruiny předaztécké civilizace. 60 m, třetí nejvyšší na světě, pyramida Slunce a vedle i Měsíce. Hodně fanatiků leží na vrcholu, v roztažených rukách svírají minerály, každý své znamení a kumulují do sebe vesmírnou energii. Slunce praží a mexická sombrero jdou na odbyt. Prolézáme muzea a původní stavba se zbytky nástěnných maleb. Nezbytné stánky a tretky z obsidiánu, šachy, acháty. Je to překrásné, ale zatím co jiní energii nacytali, cítím, že mně jí v tom vedru ubylo. Je nový den a jdeme na náměstí tří kultur. Aztécké vykopávky, španělská katedrála a nové moderní škatule. na náměstí se tu konala v říjnu 1968 demonstrace studentů a při přestřelce jich asi 400 vojáci zastřelili. Ani my na tento rok a sovětskou okupaci nevzpomínáme rádi. Metrem a vlakem se dostáváme až ke zbylým kanálům Chinampy. Smlouváme cenu a plujeme na lodičce kolem zahrádek, kde prodávají kytičky a občerstvení. Potkáváme na lodích muzikanty a prodejce kukuřice a všeho, co hrdlo ráčí. Nám stačí pivo a na oběd jdeme do hospůdky. Odpoledne jedeme výtahem do 42. patra na asi 190 m vysokou Latinoamericana věž, kde je vyhlídka na celé City. V hotelu se sprchujeme, balíme a nočním přejezdem se dostáváme do Oaxaca. Vyrážíme na Monte Albán, kde je archeologické centrum, je zde kultura Zapotéků a Mixtéků. Prohlížíme obřadiště, observatorium, hřiště nejstarší míčové hry peloty, kamenné desky s nejstarším písmem v Americe. Nedávno zde byl objeven hrob č.7 se zlatým pokladem, ten už je teď v muzeu. V Oaxace prohlídku zocala, chrám sv. Pavla a Pedra a chrám sv. Dominga, samé zlato. A je tu další výlet na travertinové kaskády, nádhera. Koupeme se v jednom jezírku, slunce pálí. Děláme okruh, je tu obrovský travertinový vodopád. Cestou obří kandelábrové kaktusy, sucho, horko, tak rychle znovu do jezírka se ochladit. Cestou se stavujeme u stromu s největším obvodem 56 m, kostel, krámky, kde prodávají indiáni koberce. Kupujeme kuře, pečivo a vodu. Opět noční přesun busem k Pacifiku. Spíme v kabaños, nad lůžkem moskytiéru. V oceánu mohutné vlny, všudypřítomný písek, dřevěná lehátka, procházka po pobřeží, západ slunce, půlka nebe je červená. Navštívíme ZOO na mořské želvy, 7 druhů včetně obří kožatky i maličkých želviček, pak si užíváme Pacifiku, dávám si špagety mexicana a litr piva. Znovu noční přesun do San Cristobal de las Casas v horách Chiapasu. Na kopci několik chrámů, na náměstí prodávají malé indiánky náramky, peněženky, obaly na mobily. Tržnice – masky, koberce, fosílie, jantar a vzácný minerál jadeit. Večerní procházka osvětleným městem, chrámem, všude hraje muzika, pekárna otevřená, kupuji si dobroty na zítřka. Absolvujeme výlet ke kaňonu Sumidero, 5x zastavujeme na vyhlídce a pozorujeme řeku shora, pak plujeme lodí

37 km tam až k hrázi elektrárny a totéž zpět kaňonem až 1000 m hlubokým. Cestou mraky kondorů krocanovitých, volavek, krokodýlů, leguánů a chápanů, opiček s dlouhým, chápavým ocasem. velký zážitek, ale chuť na koupel mně přešla. Tu jsme si dopřáli na říčce Grijalva a navíc zde byl i vodopád s jeskyní a taky pavouk araňa. Budíček před šestou, jedeme 6 hod. serpentíny, retardéry do Palenque, perly mayské architektury v nitru tropického deštného pralesa. Mnoho pyramidových návrší, největší je Palacio s čtyřpatrovou věží (astronomická observatoř), chrám Lebky (králík), Nápisů (hrob Pacala), Červený (hrob Pacalovy ženy). Dále chrám Slunce, Kříže, Listového kříže, Hraběte a Severní. Kaskády na říčce, muzeum, hřiště, touláme se tu až do setmění. Večerní městečko, hot dog za oco (osm), kožený mayský kalendář smlouvám ze siento (sto) na ocento (80 peso) Leo, s kterým sdílím pokoj, shání boty z krokodýla, klobouk, pončo, doma mu přezdívají Krokodýl Dandee, tak nechce zůstat nic dlužný své pověsti. Absolvujeme fakultativní výlet na mohutné travertinové kaskády Agua Azul, nad nimi skáče do vody, prima koupel. Přes visutý most jdeme do indiánské vesnice, děti však nechtějí dárečky, ale peníze. Kupujeme od nich banány. Cestou vodopád Misol Há, pod ním jeskyně. Všude stánky se suvenýry, utracím za údajné meteority. Dalším 8hod. přesunem jedeme do Villahermosy. Bágly necháváme v úschovně, všichni mají velké batohy, tak platí 100 peso, já mám tradičně malý batoh, tak jen 60 Ps. Prohlížíme město a hlavně olmécké sochy, obří hlavy, ve výběhu zde jsou želvy a krokodýli, ve voliére nádherní papoušci, pelikáni, leguáni – moc pěkné. V parku běhá spousta medvídků nosálů, krmím je kukuřicí a hned jsem jimi obklíčen. Ale jsou tu také komáři, nemám antimalarika, tak je musím rychle zabít. Večerní přesun do Koridy na poloostrov Yucatán. Pěkný hotel Nayob s bazénem. Spíme na pokoji čtyři, já, Leo a manželé Ladka a Lad'a. Oba na sebe volají Ladí. A to je pořád Ladí, ano Ladí. Ladí sem, Ladí tam, Ladí podej, Ladí dones. Ladí vlezla na toaletu se sprchou a okupuje ji 4 hodiny. Boha jeho, co tam může tak dlouho dělat ? Čurat, kakat, sprchovat, utírat, fénovat, práť ? To vše se dá stihnout asi za 20 minut. A tak se obracím na Lad'u, ať tu svou Ladí vyhodí z koupelny, my se s Leem vyčuráme a pak tam může ta jeho Ladí strávit celou noc. Tož tu bych chtěl mít na Sovinci, tam mám na záchodě tři stupně (někdy i nad nulou), z té by byl brzo rampouch. Prohlížíme si město, zocalo, katedrálu, kde probíhá mše. Zvláštností je tu Kristus na kříži s puchýřky od blesku, který udeřil do stromu než z něj tesaři udělali kříž. Radnice, murální malby, kupujeme hamaky, v kterých později i spíme. Večer besedujeme u bazénu a čeština upoutá pozornost zpěvačky zv. Anka Chřestýš, který kdysi u nás zpívala a Michalem Tučným. Zavzpomínala a na naše přání i nádherně zazpívala při kytáře, pěkný večer. Ochotně se s námi vyfotila. A znovu do města, kde probíhá velký karneval, o trošku menší než v Riu. V noci je zaplý ventilátor, já ho nesnáším, takže mám dýmenou. A Ladí je furt v koupelně ! Tak s tou už na pokoj nikdy. Na hromnice jedeme do Uxmal, pyramida, rozsáhlá komplex staveb s nástěnnými freskami, ohromné ruiny, obří hromady kamenů a rozvalin, plné leguánů. Leo je rychlejší než oni a několik jich chytl, je však od nich dost poškrábaný. Ve stánku kupuji tričko s mayským kalendářem. Ten však 21.12.2012 končí, tak nevím podle čeho se budu dál řídit. Ledaže by opravdu nastal konec všemu. Umoření vedrem skáče do bazénu. Ráno přesun do Piste, krásný hotel s bazénem, my však máme kabanos, jen střechu nad hlavou a uvazujeme hamaky a trávíme noc v houpací síti. Mně se ten lodní uzel nějak povolil a spadl jsem na beton. Bazén však využíváme, odpoledne jdeme do cenoty, jeskyně s propadlým stropem, koupeme se, skáče do vody z 10 m výšky. Shora až na hladinu visí vzdušné kořeny, které jsou chráněné. Ještě drobné suvenýry z obsidiánu a zítra konečně 7. div světa CHIICHEN ITZÁ. Je to něco neskutečného. Nejen že pyramida je nádherná sama o sobě, ale podél schodiště jsou vytesaní hadi, kteří právě při slunovratu zdánlivě lezou. Úžasný optický jev. Ohromné hřiště na pelotu, poraženým sřali hlavu. Staré hřiště, obětiště, kde vyrvali obětem za živa srdce, jó to bývaly časy. Dnes co se lidi natrápí než umřou. Taky jsme šli k cenotě, kde házeli panny jako oběť bohům, aby konečně zapršelo. Vyslechli jsme příběh jak dcera krále se na první pohled zamilovala do hezkého otroka a chtěla pro něj svobodu. Král však neměl pochopení a naopak velmi rozzloben se rozhodl, že příští obětí bude právě jeho zpupná dcera. ta však na poslední chvíli všechny proklela a pohrozila, že když ji svhnou do vody, tak už nikdy nezaprší. I zalekli se všichni a od hrozného jejího konce upustili. A tak si drzá princezna zachránila život. Z toho plyne poučení pro puberťáky, aby neposlouchali rodiče a občas se jim postavili. Ještě

proletět stánky s keramikou, která hraje barvami, tričko s pyramidou a šup do bazénu. K obědu kuře, rýže, zelí, placky a pivo. Večer znovu na 7. div světa. Barevné reflektory, pěkné efekty. Chvilí tma, překrásné nebe, zimní hvězdná obloha Orion, Sírius, Blíženci, Aldebaran, Kuřátka, jenom si sáhnout. Byl jsem zvolen hvězdopravcem výpravy, ale někteří inženýři ani podesáté nenašli Severku. Holt komu není shůry dáno, v apatice nekoupí. nechci ho jmenovat, ale Ladí tvrdí, že v životě žádnou hvězdu nepotřeboval. Takoví Vikingové by bez nich netrefili domů.. Kam ten svět spěje ? Přejezd do Tuláku, velký nákup na tři dny, hlavně vodu, celý galon a pečivo. Jedeme ke Karibiku a tam není možnost nic koupit. Taxíkem se dostáváme k vysněnému moři, ubytování jsme v tak pěkném kabanos, že se u něj fotí modelky. Před ním palma, na ní 20 kokosových ořechů. Jsou dost vysoko a když už tam vylezeš, pevně drží. Najdu dlouhou tyč s hřebíkem na konci a přece jen jich mám šest denně pro zpestření stravy. A taky zábavu na celý den, oloupat, udělat díru, vypít mléko, rozbít skořápku, vyškrábat dužinu, je to fuška, ale stojí to za to. Chutná mi a je to výživné. Všude bílý písek i v posteli, vítr ho věje, takže je všude. Mušličky, želvy a hlavně koráli, koupání, procházka, západ slunce. Fantastické. Ráno po východu slunce jdou všichni na archeologické památky. Já však běhám, sháním šroubovák, zaklapl jsem totiž visací zámek na naší boudě, klíček však zůstal uvnitř. Nakonec se však španělsky habla uste a hlavně rukama domlouvám na recepci a tam mají klíč náhradní. Hurá, jsem zachráněn. Výpravu již nedohoním, a tak schraňuji mušle, koráli, koupu se v moři a dobývám kokosovou kopru, pět ořechů a jsem plný. O památku jsem nepřišel, dá se tam přejít po břehu po skalách a navíc jsem ušetřil 50 peso. Jsou tu dvě pyramidy a jediný dochovalý mayský přístav. Moc pěkné, pozoruji leguány. Na kabanos nejsou zásuvky a někteří jsou bez elektriky jak bez ruky. Nejhuť to snáší Ladí, která se již tři dny nefénovala. Leo se prořekne, že si na ventilátoru udělal zlodějku, odizoloval drátky a spirálou si vaří polévku. Ladí už má vytamponovanou hlavu a třese se k nám s fénem a zrcadlem. Po hodině vychází snad nejšťastnější ženská na světě. Je nesmírně spokojená i když na jejím zevnějšku nepozorují žádnou změnu, zejména ne k lepšímu, na což jsem ji taktně upozornil. Leč já ji prý urazit nemohu. To jsem neměl v úmyslu, jen jsem jí chtěl ušetřit spousty času. Večer nás 6 lidí opouští, jedou na letiště a domů. Nás osm zůstává, prodloužíme si pobyt a ještě nás čeká Guatemala. Čekáme, až se náš průvodce Milan vrátí z letiště a užíváme si moře. Je horko, vypravím se po břehu na delší procházku a překvapí mne drobný déšť. Ale za chvíli zase svítí. Z nudy si vymyslím jobovku, že v nedaleké Kubě to Astro zabalil a opravdu druhý den se dovídáme, že předal otěžě bratrovi. Su já šaman nebo co ? Stěhujeme se k Lancandonskému pralesu, jdeme do něj na exkurzi, ale po pravdě musím říct, že mne hodně zklamal. Snad až na malý travertinový vodopád na říčce Lacanjá a v něm se čachtající Němky, oben ohne. A ještě kapkový strom, ceiba 20-30 m vysoký hladký kmen a teprve nad ním košatá koruna. Odpoledne návštěva Bonampak, rozsáhlý komplex staveb a dochovanými malbami, kamenné desky, zvané stély. Blížíme se k hraniční řece Usumacimta a za ní už je Guatemala. Adios Mexiko

don Pedro Alfonso Chuaréz